

کرتو فارغی از مای کار سنگین دل حال خود بخوابم کعب پیش اصف

جمع کن حسانی حافظ زین را
ایشکبخت کیسوت محسم بر نشانی

که هم نادیدم صیغی دهم نوشته بخوابم	بخواه تو ام جانان و بیدارم که بیدار
نه بنید چشم تا بنیدان خصوص اسرار زبانی	لا سر که در پاید ز حال عانی و موفی
که از هر طلق زلف هزاران جان	بیفتان زلف و صوفی را بهوی
از آن باد اعمس باد که ایگر و نماند	خم چه بنامیزد کون مجموع و دها
خدار ایگرمان با ما که کن زمینانی	کن دکار شفافان در آن برود و دها
بدن فرود وقت ابدل در آن افق که در آن	در بصر از باد شبکیر در خواب شکر
سر و شوار در منزل باید عهد اسانی	مول از همه مان ابدل طاق کار و دها
که در حسن لطف با قمش از نظر اسانی	ملک در سجده ادم ز منوی نوبت
بیا و این جمع را را رخسارم از بلک	چرخ از دور چشم ما بنم زلف و دها

خجال خزل نفس در دست سبده مخط
کجا کجا سینه آبنال با مملکت سنج

با سبجای سمن در حال اولالی
بارب و صبه در خور آمد کوش خط بهلالی